

CSI IN DE POLDER

THRILLER door **BERTJAN TER BRAAK**

„Ik ben van de sporen, die liegen niet, al kun je ze natuurlijk wel verschillend interpreteren.” Vol overtuiging zegt Carina van Leeuwen het, in het dagelijks leven forensisch rechercheur bij het coldcaseteam van de Amsterdamse politie. Met al haar ervaring op zak schreef zij haar eerste thriller, *Vuurproef*.

Dat van die sporen verwijst naar een verschil tussen politiemensen, forensische als zij en tactische rechercheurs, „da's een ander type mensen. Dat is niet negatief, ik heb heel veel respect voor de tactische collega's. Het zijn andere werelden, we denken anders. En zo versterken we elkaar.”

Opmerkelijk is het wel, een rechercheur die – fictief – uit de school klapt. „Het is wel wennen, interviews te geven als dit. Normaal gesproken praat je juist niet over je werk, je bent onzichtbaar en achter de schermen bezig.”

Van Leeuwen is het schrijverschap eigenlijk een beetje overkomen. „Via via belandde schrijfster Carla de Jong bij mij, om haar als vrouwelijke rechercheur te adviseren. Zij nam me mee naar het Vrouwenboekenbal, waar een workshop 'Hoe word ik schrijfster?' werd gegeven. Daar ontmoette ik Carla's toenmalige redactrice Marja Duin, met wie ik in de sfeer van het moment een weddenschap afsloot: ik zou een thriller schrijven.”

Het was een compleet nieuwe wereld voor Van Leeuwen. Ze leest veel, vindt het werk van Stieg Larsson „geweldig”, maar politiethrillers laat ze liggen: „Wat daarin wél klopt, is weliswaar herkenbaar, maar ja, dat ken ik al. Wat ik lees moet iets toevoegen. Zo lees ik bijvoorbeeld graag over archeologie, een wetenschap die forensisch onderzoek kan verrijken.”

Daar zat ze, met de uitdaging van een weddenschap. „Het overheersende gevoel was dat het mijn eer te na was om me hier niet op te storten. Maar wat nu? Waarover moet het gaan? Waar weet ik iets van? Ik kwam al gauw op mijn eigen vak, het leukste dat er bestaat.”

Met de ambitie die haar eigen is, ging ze aan de slag. „Elke dag in de trein van Den Haag naar Amsterdam en terug werkte ik er aan. Ik vond het hartstikke leuk, maar het eerste resultaat was heel slecht”, vertelt Van Leeuwen

met een brede glimlach. „Het was nog net geen proces-verbaal of instructieboekje.”

Vijf versies later

Maar Marja Duin zag er toch voldoende in, gaf haar tips en vijf versies later belde uitgeverij Bruna met de vraag of Van Leeuwen verder wilde. „Een cadeautje, één groot feest.”

Renee Spaan is de hoofdpersoon in *Vuurproef*. Er wordt een lijk gevonden op een spooremlacement, wat later een dode junk en er zijn vragen rond de dood van een oude dame. Dakpansgewijs schuiven de zaken over elkaar. „Ik put natuurlijk wel uit mijn ervaringen, maar niet uit zaken die ik nu draai, dat kan niet.” En er zijn aanpassingen te maken: „De onderzoeken zijn wel zoals ze echt zijn. Maar er is in de realiteit een veel grotere groep mensen bij betrokken, ik heb voor de vaart van het verhaal flink moeten 'inzoomen'. Dat heeft me wel wat inspanning gekost, ik zat aanvankelijk te veel vast aan de bestaande structuur. En vergeet niet, écht politiewerk wordt al gauw te saai voor een thriller, er zijn te veel stappen.”

Maar Van Leeuwen blijft een typische forensisch rechercheur, dus „sporentechnisch moet het kloppen, daarvan maak ik thuis hele schema's. Al kan de manier waarop nog wel eens verschillen, bijvoorbeeld als Renee Spaan op onorthodoxe wijze dna van een verdachte bemachtigt. Dat zou nooit zo gebeuren, die scène bedenken was mijn 'Dexter-momentje'.” Om er licht verlangend aan toe te voegen: „Soms zou je in het echt die vrijheid wel willen hebben...”

Realiteit en fictie overlappen behalve professioneel nog meer: Carina van Leeuwen meet 1,57 m. „Ik denk en handel als iemand van mijn lengte. Dan is het handig om mijn hoofdpersoon dat ook mee te geven.” Voor ze bij de politie kwam, was Van Leeuwen operatie-assistente, eenmaal bij de politie in Den Haag werkte ze aanvankelijk in de uniform-

dienst om al snel naar de technische recherche te gaan, allemaal bagage die ze kan gebruiken.

Privé zit Renee Spaan niet lekker in haar vel in *Vuurproef*, maar juist dat aspect heeft geen tegenhanger in het leven van Van Leeuwen, die al sinds jaar en dag samenwoont met haar vriendin, die haar voor het schrijven alle ruimte geeft.

*Forensisch
rechercheur
Carina van
Leeuwen*

• Carina van Leeuwen

